

frederiksborgske Forhold. — Og ved et saa stort Lærerpersonele, som her findes (nu henved 160 Personer) og over for de særlige Krav, der maa stilles til Lærere for en Hovedstadsbefolkning, har dette Hensyn en ikke ringe Betydning. Efter Lovforslagets §§ 9 og 14, der flytter Hovedindflydelsen paa Læreransættelsen fra de kommunale Autoriteter til Skoledirektionen (og for Overlærerembederne til Ministeriet) forrykkes imidlertid denne Praksis aldeles. Medens det hidtil har været den ved Erfaring her i Kommunen vundne Erkendelse af vedkommendes Dygtighed til at beklæde et Embede under de herværende Forhold, der har været bestemmende for Ansættelsen, vil denne fremtidig i aldeles overvejende Grad komme til at afhænge af Autoriteter uden for Kommunen, der maa dømme alene efter skriftlige Vidnesbyrd.“

Skrivelsen slutter med at udtale den Forventning, at der i Betragtning af Frederiksberg Kommunes store Ofre for sit Skolevæsen maa blive taget Hensyn til Kommunens særlige Forhold, hvorefter det henstilles:

„at Frederiksberg Kommune i det omhandlede Lovforslag stilles som København, saaledes at der af Statskassen tilstaaes den et Bidrag til dens Skoleudgifter i Forhold til Børne- eller Timetallet i Kommuneskolerne, medens den for øvrigt ikke berøres af Loven“,

eller subsidiært,

„at Lovforslagets Bestemmelser ændres for Frederiksberg med Hensyn til Lærernes Ansættelse og Lønninger samt Skolevæsenets Administration, saaledes at de kommunale Autoriteter beholde deres nuværende Indflydelse paa Læreransættelsen, at der gives dem større Frihed til at ordne Lønningsforholdene, naar kun Statens Tilskud ikke bliver større end forudsat i Lovforslaget, og endelig at Kommunens Skoleinspektør fremdeles beholder sit nuværende Virksomhedsomraade“.

Under de derefter følgende Forhandlinger i Folketinget har Ordføreren ikke udtalt sig om de her omhandlede Ændringsforslag. Derimod udtaler Folketingsmand Kl. Berntsen følgende:

„For Resten har det Mindretal, hvortil jeg hører, sat os som Regel ikke paa noget Punkt at forøge Lærerlønningerne ud over, hvad der foreslaas af Ministeren, og vi have derfor ikke kunnet tiltræde de to Ændringsforslag, som ere stillede af Flertallet under Nr. 63 og 64, og som gaa ud paa, at Timelærere skulle have Ret til at forbedre deres Anciennitet ved at regne de Aar, hvori de have tjent som Timelærere med. Det er jo navnlig Forholdene paa Frederiksberg, man her har villet tage i Betragtning, idet man ude paa Frederiksberg har særegne Forhold. Skolekommissionen har der Ret til, saavidt mig bekendt, uden Skoledirektionens særlige Sanktion at antage Timelærere. — Jeg kan ikke andet end glæde mig over, at man for en enkelt Kommunes Vedkommende kan indrømme en vis Grad af Selvstyre ud over, hvad man kan indrømme andre Kommuner i Landet, som jo ikke kunne foretage sig ret meget uden Skoledirektionens Samtykke. Men paa den anden Side er jeg dog noget betænkelig ved at give Timelærerne en saadan Indrømmelse, da jeg ikke kan overse Rækkevidden af et saadant Forslag. Jeg vilde nødig have, at det skulde anvendes til, at enkelte Kommuner i for stor Udstrækning skulde benytte Timelærere i Stedet for at ansætte faste Lærere, oprette Forskoler eller paa anden Maade udvide deres Skolevæsen.“

Hertil svarede den daværende Kultusminister (Bardenfleth):

„Det ærede Medlem for Assens udtalte i Gaar sin Betænkelighed ved at gaa med hertil, fordi man ikke vidste, hvor langt det vilde føre. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det til enhver Tid vil staa i Administrationens Haand at begrænse Antallet af Timelærere baade paa Frederiksberg og i Købstæderne. Ændringen vil ikke blot komme Frederiksberg, men ogsaa Købstæderne til gode, idet der i disse paa mangfoldige Steder benyttes Timelærere, og deres Tal og Virksomhed i Henseende til Timetal bliver nærmere bestemt ved Skoleplanerne. Nr. 63 betragter jeg nærmest som en Konsekvens af Nr. 64 og kan derfor tiltræde det.“

For Landstingets Vedkommende finder Ministeriet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa det af et Flertal i vedkommende Udvalg (Ahlefeldt-Laurvig, Breinholt-Vandborg, Goos, H. N. Hansen, Juul-Ryssensteen, Koch, Mourier-Petersen